

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžk/35/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200056
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5016200056.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a z členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: JaF, s.r.o., so sídlom Sitnianska 11/6596, 974 11 Banská Bystrica, IČO: 36 643 181, právne zastúpený: FIAČAN & PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom M. Pišúta 936/16, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 861 251, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Andreja Kmeťa 17, 010 01 Žilina, za účasti: 1/ Stredoslovenská energetika - Distribúcia a.s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36 442 151, 2/ O. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX, Y. O., 3/ N. O., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, J., 4/ N. F., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, T. H., N., o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2015/039269/Kod zo dňa 05.11.2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S 12/2016-120 zo dňa 7. júna 2017, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S 12/2016-120 zo dňa 7. júna 2017 z a m i e t a .

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie krajského súdu

1. Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č.k. 21S 12/2016-120 zo dňa 7. júna 2017 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2015/039269/Kod zo dňa 05.11.2015, žiadajúc, aby správny súd napadnuté rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie Obce Liptovská Sielnica č. SP 2015/02254-004-Le zo dňa 01.07.2015 v znení

Oznámenia o oprave chyby č. ÚRaSP 2015/02254-005-Le zo dňa 03.08.2015 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

2. Z predloženého administratívneho spisu žalovaného krajský súd mal preukázané, že žalovaný rozhodnutím č. OU-ZA-OVBP2-2015/039269/Kod zo dňa 05.11.2015 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Obce Liptovská Sielnica č. SP 2015/02254-004-Le zo dňa 01.07.2015 v spojení s oznámením o oprave chyby č. ÚRaSP 2015/02254-005-Le zo dňa 03.08.2015. Prvostupňový správny orgán (ďalej len stavebný úrad) uvedeným rozhodnutím podľa § 66 stavebného zákona povolil stavbu „7843 - Lipt. Sielnica - Rybárska osada - NNK pre 11 chat na pozemkoch KN-C XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX v k. ú. Y. M., druh a účel stavby a jej zmeny: podzemná inžinierska stavba, stavba káblové rozvody NN mimo zastavaného územia z trafostanice umiestnenej na pozemku Rybárskej osady.“

3. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o energetike), citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 11 ods. 1 písm. f/, ods.8, 9, 11 tohto zákona, v spojení s právnou úpravou ustanovenou v zákone č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon) citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 58 ods. 2, v § 61 ods. 1, v § 139 ods. 1, písm. c/, ods. 3 písm. d/, v § 139a ods. 7, ods. 8 písm. e/ a v spojení s právnou úpravou ustanovenou v § 6 ods. 1 písm. b/ siedmy bod zákona Národnej rady SR č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), postupom podľa ustanovení tretej časti prvej hlavy zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj SSP) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto žalobu podľa § 190 SSP zamietol.

4. Krajský súd z administratívneho spisu žalovaného zistil, že Obec Liptovská Sielnica (ďalej len stavebný úrad) rozhodnutím č. SP 2015/02254-004-Le zo dňa 01.07.2015 na základe žiadosti stavebníka Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., so sídlom Žilina po preskúmaní žiadosti podľa § 62 stavebného zákona a postupom podľa § 61 stavebného zákona rozhodla tak, že stavba XXXX - Lipt. Sielnica - Rybárska osada - NNK pre 11 chat na pozemkoch KN-C XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX v k.ú. Y. M. podľa § 66 stavebného zákona povolil inžiniersku stavbu - káblové rozvody VN, ktoré budú umiestnené mimo zastavaného územia z trafostanice umiestnenej na pozemku Rybárskej osady. Objektová skladba - NN rozvody kábel AYKY 3x120 + 70 mm² uložený v zemi, dĺžka trasy 102 m. Stavebný úrad v stavebnom povolení určil záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby, špecifikované pod písm. a/ až h/. Námietkam nevyhovel. V odôvodnení uviedol, že dňa 08.04.2015 mu bola doručená od Stredoslovenskej energetiky - Distribúcia, a.s., so sídlom Žilina žiadosť o stavebné povolenie stavby XXXX - Lipt. Sielnica - Rybárska osada - NNK pre 11 chat na pozemku v k.ú. Y. M.. Na umiestnenie stavby Holiday Park Riviera bolo vydané územné rozhodnutie č. ÚRaSP 2013/04724-003Le zo dňa 18.09.2013. Proti prvostupňovému rozhodnutiu stavebného úradu č. SP 2015/02254-004-Le zo dňa 01.07.2015 v znení oznámenia o oprave chyby č. ÚRaSP 2015/02254-005/Le zo dňa 03.08.2015 účastník konania JaF, s.r.o. podal odvolanie. O odvolaní žalobcu rozhodoval Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím č. OU-ZA-OVBP2-2015/039269/Kod zo dňa 05.11.2015, ktorý rozhodol tak, že odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie Obce Liptovská Sielnica č. SP 2015/02254-004-Le zo dňa 01.07.2015 v spojení s oznámením o oprave chyby č. ÚRaSP 2015/02254-005/Le zo dňa 03.08.2015 potvrdil.

5. Krajský súd nevyhovel námietke žalobcu, ktorou v žalobe namietal, že prvostupňové rozhodnutie je zmätočné, neurčité a nevykonateľné. Tvrdil, že v prvostupňovom rozhodnutí sa uvádza, že stavebný úrad rozhodol tak, že stavba XXXX - Lipt. Sielnica - Rybárska osada - NNK pre 11 chat na pozemkoch KN-C XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX v k.ú. Y. M. podľa § 66 stavebného zákona túto stavbu povoľuje, čo nezodpovedá skutočnosti, takáto stavba nie je predmetom žiadosti stavebníka Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. a ani k takejto stavbe neboli doložené potrebné podklady. Navyše v tejto časti prvostupňového rozhodnutia je uvedené, že by malo ísť o stavbu káblových rozvodov VN umiestnených mimo zastavaného územia z trafostanice umiestnenej na

pozemku Rybárskej osady. Krajský súd k tejto námietke uviedol, že zo stavebného povolenia stavebného úradu - Obec Liptovská Sielnica č. SP 2015/02254-004-Le zo dňa 01.07.2015 vyplýva, že žiadateľ označil miesto a dôvod, prečo žiada vydanie stavebného povolenia. Preto je v stavebnom povolení uvedené stavby XXXX - Liptovská Sielnica - Rybárska osada - NNK pre 11 chát na pozemkoch KN-C XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX v kat. úz. Y. M.. Skutočnosť vyplýva zo žiadosti o stavebné povolenie zo dňa 08.04.2015. Žiadateľ žiadal povoliť stavbu Liptovská Sielnica - Rybárska osada - NNK pre 11 chát v kat. úz. Y. M. na pozemkoch parc. KN-C č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX. Prvostupňový správny orgán pri vydávaní písomného stavebného povolenia zo dňa 01.07.2015 č. SP 2015/02254-004-Le povolil však stavbu - káblové rozvody VN, ktoré budú umiestnené mimo zastavaného územia z trafostanice umiestnenej na pozemku Rybárskej osady. Správny orgán po zistení, že pri písomnom vyhotovení stavebného povolenia došlo k zrejmej nesprávnosti, dňa 03.08.2015 oznámením o oprave chyby č. ÚRaSP 2015/02254-005/Le túto zrejmu chybu opravil neformálnym spôsobom tak, ako mu to umožňuje § 47 ods. 1 správneho poriadku.

6. Krajský súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu, ktorou v žalobe namietal, že z výroku nie je zrejmé, kde má byť stavba umiestnená, nakoľko pozemok nie je riadne identifikovaný katastrálnymi údajmi. Vo vzťahu k tejto námietke krajský súd konštatoval, že z rozhodnutia stavebného úradu vyplýva, že pozemné káblové vedenie bude umiestnené pod pozemkom miestnej komunikácie KN-C č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX. Pozemok parc.č. KN-C XXXX/X je vo vlastníctve JaF, s.r.o.. Pozemky parc. č. KN-C XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX sú vo vlastníctve N. F., N. O. a O. V. Stavebný úrad zároveň uviedol, že pozemky sa nachádzajú mimo zastavaného územia obce, preto aplikoval ust. § 139 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona. Z uvedeného dôvodu mal preukázané iné právo k pozemkom. Základom napadnutého rozhodnutia je skutočnosť, že išlo o stavbu v zmysle § 11 ods. 1 písm. f/ zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike, podľa ktorého držiteľ povolenia alebo ním poverená osoba môže v nevyhnutnom rozsahu a vo verejnom záujme zriaďovať na cudzích pozemkoch mimo zastavaného územia obce elektrické vedenie a elektroenergetická zariadenie prenosovej sústavy a distribučnej sústavy.

7. Krajský súd za nedôvodnú považoval aj námietku žalobcu, ktorou v žalobe namietal, že v konaní nebolo preukázané, že predmetná prípojka NN je na verejné účely a z uvedeného dôvodu potom nemôže ísť ani o líniovú stavbu v zmysle stavebného zákona. Krajský súd konštatoval, že z rozhodnutia stavebného úradu vyplýva, že stavebný úrad postupoval v zmysle § 61 ods. 4 stavebného zákona a upovedomil účastníkov o začatí stavebného konania verejnou vyhláškou vyvesenou na úradnej tabuli správneho orgánu. Za líniové stavby sa považujú podzemné a nadzemné vedenia rozvodu elektriny. S oboznámením sa s predmetom rozhodnutia bola s oznámením o začatí konania zverejnená aj situácia stavby na podklade katastrálnej mapy. Stavebný úrad vyhodnotil súlad návrhu s verejnými záujmami v zmysle § 62 ods. 1 stavebného zákona. Podkladom pre vydanie rozhodnutia boli územné plány obcí a zón. Obec Liptovská Sielnica mala schválený územný plán obecným zastupiteľstvom pod č. 117/2010VZN zo dňa 22.12.2010. Stavba je umiestnená vo funkčnej ploche F2 stredisko rekreácie a turizmu Hrachovište - rekreačné územie rozvojové, plochy rekreácie a turizmu, plochy zabezpečujúce využitie každodennej rekreácie bývajúcего obyvateľstva a turistov. Predmetná stavba je technickou vybavenosťou územia podporujúca účel funkčného využitia územia a nemá vplyv na zásady a regulatívy priestorového usporiadania územia. Z uvedeného je zrejmé, že stavebný úrad nezistil rozpor stavby s verejným záujmom.

8. Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd aj námietku žalobcu vo vzťahu doručovania verejnou vyhláškou. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na § 61 ods. 4 stavebného zákona, ak ide o líniovú stavbu, tak povolenie sa oznamuje verejnou vyhláškou.

9. Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán vydali rozhodnutie v súlade so stavebným zákonom a zákonom o správnom konaní. Konštatoval, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti, výrok, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. V rozhodnutí bol vecne a náležite opísaný skutkový stav, ktorý bol podkladom pre vydanie napadnutého

rozhodnutia.

10. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol pri aplikácii ust. § 167 ods. 1 SSP. Uviedol, že žalobca v konaní nebol úspešný, a preto nemá právo na náhradu trov konania. V zmysle § 168 SSP ani žalovanému trovy konania nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu

11. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca kasačnú sťažnosť. Navrhoval, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zmenil tak, že správnej žalobe v celom rozsahu vyhovie a zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie (§ 462 ods. 2 SSP), alebo aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie a rozhodnutie (§ 462 ods. 1 SSP). Uplatnil si náhradu všetkých trov konania. Súčasne navrhoval, aby najvyšší súd kasačnej sťažnosti priznal odkladný účinok.

12. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobca namietal, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. f/, g/ SSP/).

13. Žalobca v kasačnej sťažnosti zopakoval priebeh konaniach pred správnymi orgánmi a pred správnym súdom. Zdôraznil, že v správnej žalobe poukazoval na skutočnosť, že stavebník Stredoslovenská energetika distribúcia, a.s. nemal v stavebnom konaní preukázané tzv. iné právo k pozemku vo vlastníctve sťažovateľa v zmysle § 139 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona. Citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 11 ods. 1 písm. f/ zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike uviedol, že z dikcie tohto ustanovenia je zrejme, že držiteľ povolenia alebo ním poverená osoba môže zriaďovať na cudzích pozemkoch mimo zastavaného územia obce elektrické vedenie a elektroenergetické zariadenie prenosnej sústavy a distribučnej sústavy len v nevyhnutnom rozsahu a vo verejnom záujme. Poukázal na to, že v právnej teórii a súdnej praxi bolo ustálené, že verejný záujem je opakom tzv. súkromného záujmu a z povahy veci je možné odvodiť, že ide o taký záujem, ktorý by bolo možné označiť za všeobecný, či verejnoprospešný, ktorého nositelia sú síce bližšie neurčení, ale aspoň rámcovo determinovateľní a to okruhom či spoločenstvom osôb, ako tzv. verejnosť. Tieto záujmy nesmú byť v rozpore s platnými právnymi predpismi, pričom verejné záujmy súvisia s režimom verejného práva ako i s poslaním a úlohou verejnej moci.

14. Sťažovateľ namietal, že z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia stavebného úradu nevyplývalo, z akých skutočností, podkladov stavebný úrad vychádzal a čím bol odôvodnený nevyhnutný rozsah predmetnej stavby, a skutočnosť že ide o stavbu vo verejnom záujme. Tvrdil, že z objektivej skladby predmetnej stavby je zrejme, že ide o NN prípojku určenú nie pre verejné účely, ale ide o prípojku výlučne pre súkromné účely výstavby a užívania rekreačných chát, ktoré sa majú postaviť na dotknutých pozemkoch. Budúceho užívateľa tejto NN prípojky teda jednoznačne nemožno označiť ako verejnosť a ani jej užívanie nemožno označiť ako verejnoprospešné. Vyslovil názor, že navyše predmetnú NN prípojku nemožno považovať za elektrické vedenie a elektroenergetické zariadenie prenosnej sústavy a distribučnej sústavy tak ako to definuje § 11 ods. 1 písm. f/ zákona o energetike. Poukázal tiež na to, že v konaní namietal, že prvostupňovým rozhodnutím stavebného úradu a následne aj napadnutým rozhodnutím žalovaného došlo k neprípustnému zásahu do vlastníckeho práva sťažovateľa, čo je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, keď de facto bola predmetná časť pozemku parc. č. XXXX/X vo vlastníctve sťažovateľa neprípustným spôsobom vyvlastnená a bez náhrady. Dôvodil, že v danom prípade nejde o elektrické vedenie alebo elektroenergetické zariadenie prenosnej a distribučnej sústavy v zmysle § 11 ods. 1 písm. f/ zákona o energetike, a preto žalovaný nemohol postupovať tak, že mal preukázané právo k pozemku v zmysle § 139 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona. Mal za to, že stavebník Stredoslovenská energetika - distribúcia a.s. ničím nepreukázal, že predmetná NN prípojka

siete je na verejné účely a práve naopak zo stavebnej dokumentácie jednoznačne vyplýva, že táto je len pre účely napojenia plánovaných jedenástich rekreačných chát pre konkrétneho vlastníka. Považoval za nepochybné, že individuálnu NN prípojku k stavbe jedenástich chát vo vlastníctve konkrétnej osoby nemožno považovať za vedenie a zariadenie verejného rozvodu elektrického prúdu a verejné elektrické osvetlenie. Tvrdil, že ak nejde o stavbu podzemného vedenia rozvodu elektriny vo verejnom záujme, nemôže ísť potom ani o líniovú stavbu v zmysle stavebného zákona.

15. Vytýkal správne súdu, že s uvedenými dôvodmi správnej žaloby sa v rozsudku vysporiadal absolútne nedostatočným spôsobom, považujúc v tejto časti rozsudok za nepreskúmateľný, arbitrárny, porušujúci právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces. Mal za to, že splnenie zákonnej podmienky verejného záujmu správny súd absolútne neskúmal, preto takýmto postupom súdu a napadnutým rozsudkom boli porušené procesné práva sťažovateľa v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Zároveň sťažovateľ namietal, že správny súd túto vec nesprávne právne posúdil. Poukazom na tvrdenia v správnej žalobe, že pre stavebníka Stredoslovenská energetika - distribúcia a.s. bolo vydané predmetné stavebné povolenie na stavbu NN prípojky, pričom v administratívnom konaní nebolo preukázané, že na tohto stavebníka prešli práva a povinnosti z územného rozhodnutia, ktoré predchádzalo stavebnému povoleniu, vytýkal krajskému súdu, že v tejto časti je napadnutý rozsudok absolútne nepreskúmateľný, arbitrárny porušujúci práva sťažovateľa na spravodlivý súdny proces, pričom k tejto časti žaloby sa správny súd v rozsudku vôbec nevyjadril a k takejto zásadnej argumentácii sťažovateľa nevyslovil žiaden právny názor, ako aj, že odôvodnenie k týmto žalobným námietkam sťažovateľa v rozsudku úplne absentuje. Ďalej žalobca tvrdil, že je úplne zrejmé, že súd sa nemal ako s touto námietkou sťažovateľa vysporiadať, keďže žalovaný správny orgán ani ďalší účastníci nepreukázali, že v administratívnom konaní mali správne orgány preukázané, že práva a povinnosti z územného rozhodnutia prešli z troch fyzických osôb na stavebníka Stredoslovenská energetika - distribúcia a.s.. Dôvodil, že v územnom konaní boli žiadateľmi stavebníci účastníci 3/ až 5/ a ak teda aj bolo vydané územné rozhodnutie č. ÚRaSP 2013/04724-003LE zo dňa 18.09. 2013, tak bolo vydané pre týchto žiadateľov. Mal za to, že v žiadnom prípade sa nemôže takéto územné rozhodnutie vzťahovať a byť podkladom aj pre účastníka - Stredoslovenská energetika - distribúcia a.s.. K tvrdeniu žalovaného, že v tomto konaní musel uplatniť tzv. koncentračnú zásadu v zmysle § 61 ods. 1 stavebného zákona sťažovateľ, uviedol, že takáto zásada nemohla byť v tomto konaní použitá z dôvodu, že účastníkmi týchto konaní boli odlišné osoby. Ďalej uviedol, že ak by sťažovateľ ako vlastník pozemku parcela číslo XXXX/X aj dal súhlas k umiestneniu stavby na pozemku, nepochybne by tým dal súhlas len pre účely územného konania, ktorého účastníkmi (stavebníkmi) však boli iné osoby.

17. Sťažovateľ nesúhlasil s tvrdením, že ide o líniovú stavu a v takomto prípade v zmysle § 61 ods. 4 stavebného zákona sa stavebné povolenie oznamuje verejnou vyhláškou. Uviedol, že je však potrebné mať na zreteli účel a zmysel tohto ustanovenia, keďže sa vzťahuje na líniové stavby zasahujúce veľký počet účastníkov a vo verejnom záujme. Tvrdil, že vzhľadom k tomu, že nejde o líniovú stavbu, stavbu vo verejnom záujme a navyše stavbou bude i dotknutý účastník (sťažovateľ), je nemožné vzhľadom na účel a zmysel tohto ustanovenia, aby stavebné rozhodnutie, ktoré sa ho priamo dotýka bolo doručované verejnou vyhláškou. Dôvodil, že žalovaný správny orgán pochybil aj tým, že napadnuté odvolacie rozhodnutie sťažovateľovi nedoručoval a oznamoval ho verejnou vyhláškou, považujúc z tohto dôvodu napadnuté rozhodnutie za nezákonné, nakoľko mu predchádzal nezákonný postup. Vytýkal správne súdu, že v napadnutom rozsudku sa s touto argumentáciou sťažovateľa nevyporiadal.

18. Ďalej žalobca uviedol, že ak účastníci administratívneho konania poukazujú na prehlásenie zo dňa 20.04.2007, uvedené prehlásenie bolo nepoužiteľné na toto administratívne konanie. Zdôraznil, že z vyjadrení účastníkov administratívneho konania - fyzických osôb, je zrejmé, že v žiadnom prípade nejde o líniovú stavbu vo verejnom záujme, ale len v záujme týchto osôb. Skutočnosť, že títo stavebníci nemajú vyriešené prístupové práva k ich pozemkom na vedenie inžinierskych sietí nemožno vyriešiť tým, že stavebník Stredoslovenská energetika - distribúcia a.s. ide cez pozemok sťažovateľa vybudovať takúto súkromnú prípojku NN k pozemkom týchto vlastníkov - fyzických osôb.

19. Záverom sťažovateľ namietal, že súd v tomto konaní konal aj s účastníkmi 3/ až 5/, pričom mu nebolo doručené žiadne uznesenie súdu o ich pribratí do konania, čím boli porušené jeho procesné práva sťažovateľa.

20. Sťažovateľ súčasne podal návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle § 447 ods. 1 SSP vo vzťahu k napadnutému rozsudku, nakoľko jeho výkonom hrozí sťažovateľovi značná ujma na jeho právach a na majetku. Poukázal na to, že už v samotnom súdnom konaní krajský súd priznal jeho správnej žalobe odkladný účinok uznesením č.k. 21S/12/2016 - 86 zo dňa 04.01.2017. Závažnú ujmu odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom pozemku parc. č. XXXX/X, na ktorom sa má postaviť predmetný stavebný objekt SO 05 Prípojka NN k a areálový rozvod NN, keď v prípade realizácie stavby by došlo k obídniu vlastníckeho práva sťažovateľa chráneného Ústavou SR. Návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti sťažovateľ dôvodil aj tým, že listom označeným ako oznámenie o začatí stavby mu bolo oznámené, že predmetná stavba bude začatá dňa 09.11.2016 a podkladom pre takéto začatie stavby je práve napadnuté rozhodnutie. Zdôraznil tiež, že priznaním odkladného účinku kasačnej sťažnosti nevznikne tretím osobám žiadna ujma a že týmto priznaním vzniknú menšie škody ako v prípade, ak by stavebník prišiel k vykonaniu stavby.

III.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti žalobcu

21. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril tak, že navrhoval, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 O.s.p. (zrejme SSP) v celom rozsahu zamietol. S dôvodmi žalobcu, uvedenými v kasačnej sťažnosti, ktorými namietal vecnú nesprávnosť a nezákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, nesúhlasil.

22. Žalovaný sa nestotožnil s názorom žalobcu, že uskutočnenie navrhovaného rozšírenia už existujúcej verejnej distribučnej sústavy na rozvod elektriny v tejto časti územia obce nemožno považovať za verejný záujem, a to výlučne len preto, že následne má smerovať k pripojeniu jednotlivcov - súkromných osôb, do tejto sústavy. Budovanie distribučnej sústavy na vymedzených územiach určených územným plánom na zástavbu patrí nepochybne medzi verejnoprospešné stavby a jej účelom nepochybne je umožniť všetkým koncovým odberateľom napojiť sa na túto sústavu. Uviedol, že tvrdeniu žalobcu odporuje aj § 139 ods. 10 písm. f/ stavebného zákona, ktorý taxatívne medzi verejné technické vybavenie územia radí aj vedenia a zariadenia verejného rozvodu elektrického prúdu a verejné elektrické osvetlenie.

23. Žalovaný nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu, že predmetom povolenia nie je líniová stavba v zmysle § 139 ods. 3 písm. d/ stavebného zákona. Poukázal na skutočnosť, že žalobca ako aj ním splnomocnený zástupca dôsledne nerozlišujú medzi pojmom rozšírenie distribučnej sústavy na časti vymedzeného územia za účelom prepravy elektriny jej konečným spotrebiteľom pripojením sa na túto sústavu, v ktorej je prevádzkovateľ povinný zabezpečiť vo verejnom záujme a pojmom pripojenie odberateľov na distribučnú sústavu. Citujúc úpravu ustanovenú v § 39 ods.1 zákona o energetike, uviedol, že v danom prípade individuálne pripojenie elektrickou prípojkou jednotlivých jedenástich rekreačných objektov samostatnými prípojkami na stavbu rozšírenej distribučnej sústavy, ktorej uskutočnenia sa vydané stavebné povolenie týka, je individuálny súkromný záujem. Navrhované rozšírenie k existujúcej energetickej NN siete nemožno za prípojku, tak ako to uviedol žalobca v kasačnej sťažnosti, považovať.

24. K tvrdeniu žalobcu, že práva a povinnosti z rozhodnutia o umiestnení stavby nemohli prejsť na spoločnosť SSE-D, a.s. Žilina, žalovaný poukázal na právnu úpravu ustanovenú v § 40 ods. 4

stavebného zákona, z ktorej vyplýva, že územné rozhodnutie je záväzné aj pre právnych nástupcov jeho navrhovateľa a ostatných účastníkov územného konania, majú za to, že text zákona nie je potrebné vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu vysvetľovať a ďalej rozoberať.

25. Žalovaný záverom uviedol, že dáva do pozornosti, že konečným odberateľom je aj spoločnosť žalobcu, pre ktorého SSE-D, a.s. Žilina distribučnú sústavu v minulosti v tejto časti územia rovnako vybudovala, a to za účelom napojenia rekreačných objektov v „Rybárskej osade“, ktorých je vlastníkom, a v tom čase žalobca verejnoprospešný charakter tejto distribučnej sústavy nespochybňoval. Predĺženie tejto už existujúcej sústavy, len preto, že TS /trafostanica/ končí na pozemkoch jeho osady, ktorá podľa návrhu má byť len nahradená novou TS a navrhovaná verejná distribučná sústava z nej ďalej pokračovať, začal spochybňovať len preto, že na túto po jej riadnom dokončení sa majú napájať nové rekreačné objekty /11/ navrhované navrhovateľmi, ktorí budú v rovnakom postavení ako žalobca, t.j. oprávnenými napojiť sa prípojkami na túto sieť a len odberateľmi elektrickej energie, a nie vlastníkmi energetického zariadenia, ktorým sa táto energia má distribuovať.

IV.

Vyjadrenie účastníka konania - Stredoslovenská energetika - distribúcia a.s., ku kasačnej sťažnosti žalobcu

26. Účastník konania Stredoslovenská energetika - distribúcia a.s. ku kasačnej sťažnosti žalobcu sa vyjadril tak, že navrhoval, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu v celom rozsahu zamietol. Rozsudok Krajského súdu v Žiline považoval za vecne a právne správny. S tvrdeniami sťažovateľa uvedenými v kasačnej sťažnosti nesúhlasil. Uviedol, že pozemok parc. č. XXXX/X je evidovaný na liste vlastníctva č.XXXX pre katastrálne územie Y. M. a z predmetného listu vlastníctva je zrejmé, že citovaný pozemok sa nachádza mimo zastavaného územia obce. K realizácii stavby na pozemkoch nachádzajúcich sa mimo zastaveného územia obce uviedol, že podľa § 11 ods. 1 písm. f/ zákona č. 251/2012 Z.z. Stredoslovenská energetika - distribúcia, a.s. ako držiteľ povolenia oprávneného na podnikanie v energetike alebo ním poverená fyzická osoba alebo právnická osoba môže v nevyhnutnom rozsahu a vo verejnom záujme okrem iného zriaďovať na cudzích pozemkoch mimo zastaveného územia obce elektrické vedenie a energetické zariadenia. Tvrdil, že stavebná akcia bude bezpochyby realizovaná vo verejnom záujme, nakoľko vybudovaním predmetných elektrických rozvodov bude zabezpečená dodávka elektrickej energie v danej lokalite v súlade so schváleným územným plánom obce Liptovská Sielnica. Budovanie distribučnej sústavy patrí jednoznačne medzi verejnoprospešné stavby a jej účelom je umožniť pripojiť sa odberateľom na distribučnú sústavu. Jedná sa o líniovú stavbu s poukazom na § 139 ods. 3 písm. d/ stavebného zákona, ide o stavbu nadzemného rozvodu elektriny a na takýto druh stavieb sa viaže doručovanie úradných zásielok v priebehu povoľovacieho procesu formou verejnej vyhlášky.

27. Účastník konania - Stredoslovenská energetika - distribúcia a.s., nesúhlasil s návrhom sťažovateľa na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti ani s jeho tvrdeniami týkajúcimi sa hrozby závažnej ujmy na jeho právach a oprávnených záujmov. Poukázal na to, že realizácia citovanej stavebnej akcie je navrhovaná v súlade so schváleným územným plánom, v ktorom je trasa realizácie stavby naznačená tak, že na pozemku sťažovateľa bude umiestnené len napojenie z už existujúcej trafostanice na distribučnú sieť Stredoslovenskej energetiky- distribúcie, a.s.. Nepovažoval za pravdivé tvrdenie sťažovateľa, že realizáciou stavby dochádza k extrémnemu zásahu do jeho pozemku a tento nebude môcť ďalej zastavať, nakoľko na pozemku už sú v súčasnosti umiestnené stavby a Stredoslovenská energetika - distribúcia a.s. pri navrhovaní trasy realizácie elektroenergetickej stavby na už existujúce stavby musel prihliadať.

V.

Vyjadrenie ďalších účastníkov konania ku kasačnej sťažnosti žalobcu

28. Ku kasačnej sťažnosti žalobcu podali vyjadrenie aj ďalší účastníci - V. O., O. N. a F. N., v ktorom uviedli že ich vyjadrenie je doplnením ich vyjadrenia k žalobe žalobcu na preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 05.11.2015.

29. V dôvodoch svojho vyjadrenia nesúhlasili s tvrdeniami žalobcu uvedenými v kasačnej sťažnosti a súčasne žiadali zamietnuť návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, poukazom okrem iného tiež na to, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcu o tom, že nevzniknú žiadne škody tretím osobám.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ v spojení s § 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podanej kasačnej sťažnosti žalobcu (§ 453 ods. 1 S.s.p.), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 S.s.p.) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

31. Predmetom prieskumného konania kasačného súdu bol rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S 12/2016-120 zo dňa 7. júna 2017, ktorým správny súd žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného zamietol.

32. Predmetom súdneho prieskumu v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu - Okresného úradu Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky č. OU-ZA-OVBP2-2015/039269/Kod zo dňa 05.11.2015. Uvedeným rozhodnutím Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky zamietol odvolanie žalobu a potvrdil rozhodnutie Obce Liptovská Sielnica č. SP 2015/02254-004-Le zo dňa 01.07.2015 v spojení s oznámením o oprave chyby č. ÚRaSP 2015/02254-005-Le zo dňa 03.08.2015. Prvostupňový správny orgán uvedeným rozhodnutím podľa § 66 stavebného zákona povolil stavbu „XXXX - Lipt. Sielnica - Rybárska osada - NNK pre 11 chát na pozemkoch KN-C XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX v k. ú. Y. M., druh a účel stavby a jej zmeny: podzemná inžinierska stavba, stavba káblové rozvody NN mimo zastavaného územia z trafostanice umiestnenej na pozemku Rybárskej osady.“

33. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku krajského súdu najvyšší súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

34. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (§ 2 ods. 1 S.s.p.)

35. Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.(§ 177 ods. 1 S.s.p.)

36. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 177 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či

konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

37. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci. (§ 119 S.s.p.).

38. Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. (§ 135 ods. 1 S.s.p.).

39. Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverenú právomoc a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi.

40. Kasačný súd upriamuje pozornosť tiež na to, že správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa zásadne obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné najmä s ohľadom na prameň, z ktorého pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Zákonnosť postupu správny súd skúma na základe rovnakých kritérií ako zákonnosť rozhodnutia.

41. Kasačný súd zistil, že krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu postupoval v súlade s procesnými pravidlami zákonodarcom nastolenými v tretej časti Správneho súdneho poriadku citovaných vyššie, keď súdny prieskum rozhodnutia žalovaného správneho orgánu napadnutého žalobou vykonal v súlade s platnou právnou úpravou stavebného zákona v spojení s právnou úpravou ustanovenou v zákone o energetike. Kasačný súd po vykonaní súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného pri aplikácii zákonnej úpravy uvedeného zákona postupom podľa Správneho súdneho poriadku dospel k zhodnému záveru ako správny súd, a to že námietky žalobcu uvedené v jeho žalobe neboli spôsobilé zvrátiť správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

42. Kasačný súd po vyhodnotení kasačných dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Kasačný súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Aby neopakoval skutočnosti účastníkom známe, na zdôraznenie skutkových a právnych záverov k veci uvádza nasledovné.

VI.

Právne posúdenie kasačným súdom

43. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

44. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

45. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasť okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodiť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôkaz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I.ÚS 44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I.ÚS 10/98)“. (I.ÚS 54/02. Nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750, nález Ústavného súdu SR č. PL. ÚS 22/06). Judikatúra ústavného súdu tiež kladie dôraz na to, že v súlade s čl. 1 ods. 1 ústavy s uplatňovaním princípu právnej istoty v právom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem; medzi ústavné princípy vlastné právnemu štátu patrí aj zákaz svojvôle v činnosti štátnych orgánov, ako aj zásada primeranosti, resp. proporcionality (m. m. PL. ÚS 1/04).

46. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

47. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

48. Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právnymi záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

49. V prejednávanej veci kasačný súd za zásadnú žalobnú námietku považoval námietku žalobcu, ktorou namietal, že predmetná stavba- „XXXX - Lipt. Sielnica - Rybárska osada - NNK pre 11 chat na pozemkoch KN-C XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX v k. ú. Y. M., druh a účel stavby a jej zmeny: podzemná inžinierska stavba, stavba káblové rozvody NN mimo zastavaného územia z trafostanice umiestnenej na pozemku Rybárskej osady“, nespĺňa zákonné podmienky líniovej stavby vo verejnom záujme, a preto zameral svoju pozornosť najmä na to, či krajský súd správne posúdil žalobou nastolenú otázku a dal na ňu dostatočnú odpoveď.

50. Skutkové okolnosti vyplývajúce z administratívneho spisu preukazujú, že stavebný úrad - Obec

Liptovská Sielnica rozhodnutím č. SP 2015/02254-004-Le zo dňa 01.07.2015 v spojení s oznámením o oprave chyby č. ÚRaSP 2015/02254-005-Le zo dňa 03.08.2015 podľa § 66 stavebného zákona povolil stavbu „XXXX - Lipt. Sielnica - Rybárska osada - NNK pre 11 chat na pozemkoch KN-C XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX v k. ú. Y. M., druh a účel stavby a jej zmeny: podzemná inžinierska stavba, stavba káblové rozvody NN mimo zastavaného územia z trafostanice umiestnenej na pozemku Rybárskej osady“, na žiadosť stavebníka Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. so sídlom v Žiline z 08.04.2015.

51. Podľa § 61 ods.1, 2, 3, 4 stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

Od miestneho zisťovania, prípadne aj od ústneho pojednávania môže stavebný úrad upustiť, ak sú mu dobre známe pomery staveniska a žiadosť poskytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby.

Stavebný úrad oznámi účastníkom začatie stavebného konania najmenej 7 pracovných dní pred konaním miestneho zisťovania prípadne ústneho pojednávania. Ak stavebný úrad upustí od ústneho pojednávania, určí, do kedy môžu účastníci uplatniť námietky, a upozorní ich, že sa na neskoršie podané námietky neprihliadne.

Pri líniových stavbách alebo v odôvodnených prípadoch aj pri zvlášť rozsiahlych stavbách, stavbách s veľkým počtom účastníkov konania stavebný úrad upovedomí účastníkov o začatí stavebného konania verejnou vyhláškou najmenej 15 dní pred konaním miestneho zisťovania, prípadne ústneho pojednávania, a ak sa nekoná ústne pojednávanie, pred uplynutím lehoty určenej podľa ods. 3.

52. Podľa § 62 ods.1, stavebného zákona v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä, a) či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia, b) či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi, 4a) c) či je zabezpečená komplexnosť a plynulosť výstavby, či je zabezpečené včasné vybudovanie technického, občianskeho alebo iného vybavenia potrebného na riadne užívanie, d) či bude stavbu uskutočňovať osoba oprávnená na uskutočňovanie stavieb, alebo ak stavbu bude uskutočňovať stavebník svojpomocou, či je zabezpečené vedenie uskutočňovania stavby stavebným dozorom alebo kvalifikovanou osobou; ak zhotoviteľ stavby bude určený vo výberovom konaní, stavebník oznámi zhotoviteľa stavby stavebnému úradu do pätnástich dní po skončení výberového konania, e) či nová budova alebo významne obnovovaná existujúca budova je v rámci technických, funkčných a ekonomických podmienok stavby navrhnutá s využitím vhodných stavebných konštrukcií, vysokoúčinných alternatívnych energetických systémov založených na obnoviteľných zdrojoch energie a automatizovaných riadiacich, regulačných a monitorovacích systémov.

53. Podľa § 66 ods. 1, stavebného zákona V stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

54. Podľa § 139 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona pod pojmom "iné práva k pozemkom a stavbám" použitým v spojení "vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich" sa podľa povahy prípadu rozumie právo vyplývajúce z iných právnych predpisov, (zákon č. 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

55. Podľa § 139 ods. 3 písm. d/ stavebného zákona líniovými stavbami sú na účely tohto zákona najmä podzemné a nadzemné vedenia rozvodu elektriny.

56. Podľa § 139a ods. 2, 3, 4, 6, 7, 10 písm. f/ stavebného zákona priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia je komplexný proces vzájomného zosúlad'ovania požiadaviek hospodárskych a iných činností človeka v životnom prostredí.

Krajina je komplexný systém priestoru, polohy, georeliéfu a ostatných navzájom funkčne prepojených hmotných prirodzených a človekom pretvorených aj vytvorených prvkov, najmä geologického podkladu a pôdotvorného substrátu, vodstva, pôdy, rastlínstva a živočíšstva, umelých objektov a prvkov využitia územia, ako aj ich väzieb vyplývajúcich zo sociálno-ekonomických javov v krajine. Krajina je životným prostredím človeka a ostatných živých organizmov.

Ekologicky optimálne priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia (krajino-ekologický plán) je komplexný proces vzájomného zosúlad'ovania priestorových požiadaviek hospodárskych a iných činností človeka s krajino-ekologickými podmienkami, ktoré vyplývajú zo štruktúry krajiny. Ekologicky optimálne priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia súčasne zabezpečuje vyhovujúcu ekologickú stabilitu priestorovej štruktúry krajiny, ochranu a racionálne využívanie prírody, biodiverzity a prírodných zdrojov, tvorbu a ochranu územného systému ekologickej stability a bezprostredného životného prostredia človeka. Štruktúra krajiny a jej prvky sa prejavujú ako limity, obmedzenia alebo podporujúce faktory požadovaných činností v danom území.

Stav a podmienky územia vyjadrujú údaje o priestorovom usporiadaní a funkčnom využívaní územia a o záväzných obmedzeniach vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov, zo schválenej územnoplánovacej dokumentácie a z platných správnych rozhodnutí, ktoré sa naň vzťahujú.

Územný rozvoj je rozvoj, ktorý trvalo udržateľným spôsobom uspokojuje základné životné potreby ľudí v krajine, pričom neznižuje jej diverzitu, zabezpečuje optimálne priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia, environmentálnu bezpečnosť a vhodnosť stavieb a zariadení, tvorbu a zachovanie územného systému ekologickej stability, šetrné využívanie prírodných zdrojov, ochranu prírodného a kultúrneho dedičstva.

Verejným dopravným a technickým vybavením územia sú f) vedenia a zariadenia verejného rozvodu elektrického prúdu a verejné elektrické osvetlenie.

57. V zmysle § 140 stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní. (Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok).

58. Podľa § 11 ods. 1 písm. f/ zákona č. 251/2012 Z.z. držiteľ povolenia alebo ním poverená osoba môže v nevyhnutnom rozsahu a vo verejnom záujme zriaďovať na cudzích pozemkoch mimo zastavaného územia obce 24) elektrické vedenie a elektroenergetické zariadenie prenosovej sústavy a distribučnej sústavy, plynovody 25) a plynárenské zariadenia prepravnej siete, distribučnej siete, zásobníka a zariadení určených na ich ochranu, zabránenie ich porúch alebo havárií, alebo na zmiernenie dôsledkov porúch alebo havárií na ochranu života, zdravia a majetku osôb; pri povoľovaní takej stavby stavebný úrad rozhodne o podmienkach, za akých možno stavbu uskutočniť a prevádzkovať na cudzom pozemku; oprávnenia stavebníka na uskutočnenie stavby vznikajú nadobudnutím právoplatnosti takého rozhodnutia,

59. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie

týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 1, 2, 4 správneho poriadku).

60. Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku).

61. Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

62. Kasačný súd po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného a postup mu predchádzajúci dospel k zhodnému záveru ako správny súd, že správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážili dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, riadne zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia i náležite odôvodnili vyporiadajúc sa s námietkami žalobcu ako účastníka správneho konania a v konaní sa nedopustili takej vady, ku ktorej by musel súd prihliadnuť z úradnej povinnosti a ktorá by mala za následok nezákonnosť ich rozhodnutia. Z uvedených dôvodov správny súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol.

63. Zákonodarca v právnej úprave ustanovenej v §§ 60 a nasl. stavebného zákona ustanovuje postavenie a postup stavebného úradu v konaní o povolenie stavby a postavenie a práva a povinnosti účastníkov stavebného konania. Žiadateľ o vydanie stavebného povolenia so žiadosťou o vydanie stavebného povolenia stavebnému úradu predkladá doklady a predpísanú dokumentáciu vypracovanú oprávnenou osobou; v žiadosti uvedie účel a spôsob užívania stavby, miesto stavby a predpokladaný čas jej skončenia a pri stavbe na určitú dobu aj dobu užívania stavby (§ 58 ods. 1 stavebného zákona). Stavebný úrad je povinný zistiť okruh účastníkov konania, ktorú povinnosť nemá pri líniových stavbách (§ 61 ods. 4 stavebného zákona), keď pri líniových stavbách stavebný úrad upovedomí účastníkov o začatí stavebného konania verejnou vyhláškou. Ktoré stavby zákonodarca považuje za líniové stavby definuje v právnej norme § 139 ods. 3 písm. d/ stavebného zákona. Stavebný úrad si vyžiada stanoviská dotknutých orgánov. Na základe dokladov a predpísanej dokumentácie predloženej stavebníkom a stanovisk dotknutých orgánov stavebný úrad posudzuje splnenie zákonných podmienok pre vydanie povolenia na stavbu žiadanej stavby v súlade s § 62 ods. 1 stavebného zákona. V rámci tohto preskúmacieho procesu stavebný úrad posudzuje budúcu stavbu okrem ďalšieho aj z pohľadu, či realizácia tejto stavby spĺňa požiadavky verejného záujmu v súlade s platným územným plánom obce a zóny. Pojem verejného záujmu nie je v stavebnom zákone presne definovaný, avšak vychádzajúc z judikatúry ústavného súdu a najvyššieho súdu verejným záujmom sa v tejto súvislosti rozumejú záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a pod. Posúdenie súladu s nimi vykonáva stavebný úrad ako príslušný prvostupňový orgán štátnej správy. Musí posúdiť najmä súlad povoľovanej stavby s platnou územnoplánovacou dokumentáciou z hľadiska súladu s funkčným využitím, s určenými záväznými limitmi a regulatívami, ktoré vykonáva obec. Rozsah požadovaných dokladov nie je taxatívne vymedzený, ale stavebný úrad pri ich určení vychádza predovšetkým z ustanovenia § 126 stavebného zákona, ktoré sa týka ochrany zložiek životného prostredia a iných osobitných záujmov podľa toho, o aký druh stavby, jej zmeny alebo zmeny jej časti, ide a na aký účel sa má stavba, jej zmena, resp. zmena jej časti v budúcnosti užívať a ktoré záujmy budú tým dotknuté. Zákonodarca v právnej norme § 61 ods. 1 stavebného zákona ustanovuje právo účastníkom stavebného konania na predkladanie námietok a podmienky, za ktorých môžu svoje námietky predkladať.

64. Sledujúc splnenie zákonnej podmienky verejného záujmu v prípade povoloanej stavby stavebný úrad posudzuje aj zásah budúcej stavby do vlastníckych a užívacích vzťahov susedných nehnuteľností. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že v ústavnoprávnej rovine podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Funkcia práva vlastníť majetok a jeho ochrana spočíva v tom, aby sa všetkým vlastníkom poskytla a súčasne aj trvale garantovala právna istota tak, že vlastnícke právo k veci, ktoré nadobudol v súlade s platnými zákonmi, sa nemôže obmedziť alebo využiť bez právneho dôvodu (PL. ÚS 16/95). Taktiež Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v čl. 1 v znení dodatkového protokolu č. 1 poskytuje ochranu majetku každej fyzickej a právnickej osobe s výnimkou pozbavenia majetku na základe podmienok ustanovených v zákone z dôvodu verejného záujmu. Na uvedenú právnu úpravu nadviazal zákonodarca aj v Občianskom zákonníku v §§ 123 a nasl., keď v právnej norme § 124 stanoví, že všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

65. Vychádzajúc z predmetu súdneho prieskumu v danej veci kasačný súd dáva tiež do pozornosti právny názor Ústavného súdu SR vyslovený v jeho náleze sp. zn. III. ÚS 72/2010, v zmysle ktorého „v súvislosti s výkladom a aplikáciou príslušných právnych predpisov musí súd prihliadať na spravodlivú rovnováhu pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam a oprávneným záujmom účastníkov konania. Princíp spravodlivosti a požiadavka materiálnej ochrany práv sú totiž podstatnými a neopomenuteľnými atribútmi právnej ochrany (predovšetkým súdnej) v rámci koncepcie materiálneho právneho štátu.“

66. Vzhľadom k uvedenému kasačný súd v danom prípade považoval za správny postup správnych orgánov oboch stupňov, keď v preskúmvacom konaní, predmetom ktorého bolo posúdenie splnenia zákonných podmienok na vydanie stavebného povolenia predmetnej stavby, upriamili svoju pozornosť k predmetu posúdenia aj z pohľadu splnenia zákonnej podmienky verejného záujmu v súlade s územným plánom obce a zóny na funkčné a racionálne využitie územia pre zdravé životné prostredie človeka v snahe zabezpečiť spravodlivú rovnováhu pri poskytovaní ochrany právam uplatňovaných žalobcom a oprávneným záujmom nielen ďalším účastníkom správneho konania, ale tiež širokej verejnosti. Pokiaľ teda správne orgány oboch stupňov v rámci svojej kompetencie, ktorú im zveruje stavebný zákon, pri výkone verejnej moci dohliadali na dodržiavanie nielen relevantných právnych predpisov vzťahujúcich sa k stavebnému konaniu, ale aj iných všeobecne záväzných právnych predpisov a v rámci svojej rozhodovacej činnosti posudzovali výkon práv všetkých účastníkov konania (stavebníka i žalobcu) s rovnakým obsahom, takýto postup treba považovať za správny a súladný so zákonom. Vychádzajúc z uvedeného považoval kasačný súd za vecne správne a súladné so zákonom rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov, keď na základe skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu stavebníkovi vydali stavebné povolenie na predmetnú stavbu, keďže z výsledkov dokazovania vyplynulo, že pre vydanie stavebného povolenia boli splnené zákonné podmienky v súlade s § 66 ods. 1 stavebného zákona.

67. Z dôvodov uvedených vyššie kasačný súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu, ktorou namietal, že predmetná stavba nie je vo verejnom záujme, keďže z objemovej skladby predmetnej stavby je zrejmé, že ide o NN prípojku určenú nie pre verejné účely, ale ide o prípojku výlučne pre súkromné účely výstavby a užívania rekreačných chát, ktoré sa majú postaviť na dotknutých pozemkoch. K uvedenému kasačný súd konštatuje. Z projektovej dokumentácie predloženej stavebníkom Stredoslovenská energetika - Distribúcia a.s. - ďalším účastníkom konania, so žiadosťou o vydanie stavebného povolenia vyplýva, že predmetná stavba „XXXX - Lipt. Sielnica - Rybárska osada - NNK pre 11 chat na pozemkoch KN-C XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX v k. ú. Y., druh a účel stavby a jej zmeny: podzemná inžinierska stavba, stavba káblové rozvody NN mimo zastavaného územia z trafostanice umiestnenej na pozemku Rybárskej osady“, sa týka vybudovania elektrického vedenia a energetického zariadenia, čo je v súlade s verejným záujmom obce a zóny. Výbudovaním vedenia rozvodu elektriny predmetnou stavbou bude zabezpečená dodávka elektrickej energie v danom území v súlade s územným plánom obce Liptovská Sielnica, schváleným obecným zastupiteľstvom pod č. 117/2010VZN zo dňa 22.12.2010, keďže stavba je umiestnená vo funkčnej ploche F2 stredisko rekreácie a turizmu Hrachovište - rekreačné územie rozvojové, plochy rekreácie a turizmu, plochy zabezpečujúce využitie každodennej rekreácie bývajúcего obyvateľstva a turistov.

Predmetná stavba je technickou vybavenosťou územia podporujúca účel funkčného využitia územia. Skutkové okolnosti teda potvrdzujú, že stavebný úrad v odôvodnení prvostupňového správneho rozhodnutia správne a v súlade so zákonom konštatoval, že nezistil rozpor stavby s verejným záujmom. Aj podľa názoru kasačného súdu, zhodne s názorom správneho súdu, realizáciu distribučnej sústavy elektrického vedenia v danom prípade treba jednoznačne považovať za verejnoprospešnú stavbu a jej účelom je umožniť konečným odberateľom pripojiť sa na distribučnú sústavu. Z právnej úpravy citovanej vyššie potom možno vyvodiť záver, že oproti právu žalobcu na nerušený výkon jeho vlastníckeho práva, je v danom prípade postavený verejný záujem na vybudovaní predmetnej stavby, v prospech ktorého sa má stavba realizovať.

68. Kasačný súd nesúhlasil ani s argumentáciou žalobcu, že prvostupňovým rozhodnutím stavebného úradu a následne aj napadnutým rozhodnutím žalovaného došlo k neprípustnému zásahu do vlastníckeho práva sťažovateľa, čo je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, keď de facto bola predmetná časť pozemku parc. č. XXXX/X vo vlastníctve sťažovateľa neprípustným spôsobom vyvlastnená a bez náhrady.

69. Podľa § 11 ods. 8, 9 zákona o energetike povinnosti zodpovedajúce oprávneniam podľa odseku 1 sú vecnými bremenami (§ 151n až 151p Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov) spojenými s vlastníctvom nehnuteľnosti. Návrh na vykonanie záznamu do katastra nehnuteľností je oprávnený podať držiteľ povolenia. (§ 34 a 35 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov)

Vlastník nehnuteľnosti má za zriadenie vecného bremena nárok na primeranú jednorazovú náhradu; náhrada sa poskytne za výmeru, v ktorej je vlastník obmedzený pri užívaní nehnuteľnosti v dôsledku uplatnenia zákonného vecného bremena držiteľom povolenia, okrem výmery, za ktorú vlastníčkovi patrí primeraná jednorazová náhrada podľa odseku 12.

70. Z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že zákonodarca priznáva vlastníčkovi za obmedzenie výkonu jeho vlastníckych práv vecným bremenom v zmysle zákona o energetike (§ 11 ods. 1) jednorazovú náhradu. Žalobcovi ako vlastníčkovi zriadením vecného bremena vzniklo právo na jednorazovú náhradu.

71. Vychádzajúc zo skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu a z právneho posúdenia uvedeného vyššie predmetná stavba v danom prípade spĺňa zákonnú podmienku líniovej stavby v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 139 ods. 3 písm. d/ stavebného zákona, keďže ide o stavbu podzemného a nadzemného vedenia rozvodu elektriny, a preto postup stavebného úradu bol v súlade s § 139 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona, keď mal preukázané iné právo k pozemku vyplývajúce zo zákona o energetike a súčasne postup stavebného úradu bol súladný s právnou úpravou ustanovenou v § 61 ods. 4 stavebného zákona, keď upovedomil účastníkov stavebného konania verejnou vyhláškou.

72. Kasačný súd nemohol súhlasiť ani s námietkou sťažovateľa, ktorou namietal, že správny súd vec nesprávne právne posúdil, keď neprihliadol na jeho tvrdenia v správnej žalobe, že pre stavebníka Stredoslovenská energetika - distribúcia a.s. bolo vydané predmetné stavebné povolenie na stavbu NN prípojky, pričom v administratívnom konaní nebolo preukázané, že na tohto stavebníka prešli práva a povinnosti z územného rozhodnutia, ktoré predchádzalo stavebnému povoleniu. Skutkové zistenia potvrdzujú, že v územnom konaní na žiadosť žiadateľov- stavebníkov - účastníci 2/ až 4/, bolo vydané územné rozhodnutie č. ÚRaSP 2013/04724-003LE zo dňa 18.09.2013. Účastníkom tohto konania okrem žiadateľov bola aj spoločnosť Stredoslovenská energetika - distribúcia a.s., Žilina - účastník preskúmaného konania. Uvedeným územným rozhodnutím bolo rozhodnuté o umiestnení stavby Holiday Park Riviera. Z výroku tohto rozhodnutia priamo vyplýva, že územné rozhodnutie o umiestnení stavby sa vzťahuje nielen na umiestnenie 11 stavieb rekreačných chát, ale aj na ďalšie úpravy a stavby pre technické zabezpečenie účelného a funkčného využitia umiestňovanej hlavnej stavby. (objektová skladba - SO O5 Prípojka NN). Pokiaľ stavebný úrad v stavebnom konaní o vydanie stavebného povolenia na predmetnú stavbu vychádzal z územného rozhodnutia z 18.09.2013 a z konania mu predchádzajúceho, postupoval v súlade so stavebným zákonom, keď z právnej úpravy ustanovenej v §

40 ods. 4 stavebného zákona vyplýva, že územné rozhodnutie je záväzné aj pre právnych nástupcov jeho navrhovateľa a ostatných účastníkov územného konania. Z uvedeného plynie záver, že žiadateľ - Stredoslovenská energetika - distribúcia a.s. o vydanie stavebného povolenia na predmetnú stavbu bol k takémuto právnomu úkonu zmocnený uvedeným územným rozhodnutím, ktorého bol účastníkom konania.

73. Z dôvodov uvedených vyššie ak žalobca v dôvodoch kasačnej sťažnosti namietal, že rozhodnutie krajského súdu vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.), nesúhlasiac so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu, kasačný súd dospel k záveru o nedôvodnosti uvedenej kasačnej námietky. Po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu a konania mu predchádzajúceho kasačný súd mal v danej veci preukázané, že krajský súd v procese súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného postupoval v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej a tretej časti Správneho súdneho poriadku, náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného a postup mu predchádzajúci v rozsahu žalobných dôvodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa tiež náležite vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami. Kasačný súd dospel k zhodnému záveru ako krajský súd, že žalobné námietky žalobcu neboli spôsobilé zvrátiť vecnú správnosť a zákonnosť rozhodnutia žalovaného. Kasačnú námietku žalobcu proti rozsudku krajského súdu preto kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú, ktorá nemohla mať za následok úspešnosť jeho kasačnej sťažnosti.

74. Kasačný súd považoval za nedôvodnú aj ďalšiu námietku, ktorou žalobca namietal, že napadnutý rozsudok krajského súdu je v časti absolútne nepreskúmateľný, arbitrárny porušujúci práva sťažovateľa na spravodlivý súdny proces, keďže krajský súd sa s dôvodmi správnej žaloby vo vzťahu verejného záujmu predmetnej stavby v rozsudku vysporiadal absolútne nedostatočným spôsobom, ako aj že odôvodnenie k žalobným námietkam sťažovateľa, týkajúcich sa preukázania, že na stavebníka prešli práva a povinnosti z územného rozhodnutia, ktoré predchádzalo stavebnému povoleniu, v rozsudku úplne absentuje.

75. Povinnosť správneho súdu náležite odôvodniť svoje rozhodnutie vo veci samej je zakotvená v právnej úprave ustanovenej v § 139 ods. 2 Správneho súdneho poriadku (SSP) . V súlade s touto právnou úpravou v odôvodnení rozsudku správny súd uvedie stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy povinnosťou správneho súdu v rámci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konania mu predchádzajúceho je v odôvodnení napadnutého rozsudku náležite odôvodniť svoje skutkové zistenia a právne závery, teda rozsudok odôvodniť tak, aby jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom bolo zrejmé, v akom rozsahu vykonal súdny prieskum napadnutého rozhodnutia žalovaného a postup mu predchádzajúci, z akých podkladov pri svojom rozhodovaní vychádzal, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, akými úvahami sa riadil pri hodnotení skutkových a právnych okolností namietaných v žalobe a dal náležitú odpoveď na zásadné otázky vznesené žalobcom v jeho v žalobe.

76. Kasačný súd vychádzajúc z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu mal preukázané, že krajský súd v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného v súlade s právnou úpravou ustanovenou v citovanej právnej norme, v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu, vyjadrenia žalovaného, ďalších účastníkov konania, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov a svoj právny záver podložený právnou úpravou ustanovenou v stavebnom zákone v spojení s právnou úpravou ustanovenou v zákone o energetike.

77. Kasačný súd v danej súvislosti upriamuje pozornosť na to, že problematike týkajúcej sa povinnosti

súdu náležite zdôvodniť svoje rozhodnutie venoval značnú pozornosť vo svojej judikatúre aj Ústavný súd Slovenskej republiky - napr. v Náleze č. sp. zn. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 243/07, I. ÚS 114/08, III. ÚS 36/2010. Ústavný súd konštatoval, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu; jedným z týchto princípov, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúci ľubovôľu pri rozhodovaní, je povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodniť v súlade so zákonnou úpravou. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Povinnosťou súdu je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia rozhodnutia teda musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Porušením práva na spravodlivý proces môže byť aj situácia, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností neboli zhodnotené. Ústavný súd vo svojej judikatúre tiež zdôraznil, že orgán štátnej moci by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé, odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné a súčasne orgán štátnej moci je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

78. Uvedenou problematikou sa už viackrát zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) - napr. v rozhodnutí *Kraska c. Švajčiarsko* z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30 konštatoval, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. Rovnako ESLP pripomína, že rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (*García Ruiz c. Španielsku* 21. januára 1999).

79. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva a ani Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

80. Vzhľadom k uvedenému kasačný súd v danej veci považuje odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu za dostatočné, keď správny súd v odôvodnení rozsudku uviedol náležitosti odôvodnenia v súlade s § 139 ods. 2 SSP, pričom jasným a zrozumiteľným spôsobom zdôvodnil svoju právnu úvahu, na základe ktorej prijal svoj záver o zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, pričom sa vyčerpávajúco vysporiadal so zásadnými námietkami žalobcu, a to najmä vo vzťahu splnenia zákonných podmienok na vydanie stavebného povolenia na predmetnú stavbu. V dôsledku uvedeného nie je možné vytknúť krajskému súdu, že odôvodnenie rozsudku trpí vadou vykazujúcou znaky formalizmu a arbitrárnosti. Správny súd pri odôvodnení napadnutého rozsudku náležite postupoval v intenciách zákonnej úpravy Správneho súdneho poriadku ako aj v intenciách ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a v neposlednom rade tiež Európskeho súdu pre ľudské práva.

81. Kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku, ktorou sťažovateľ namietal, že súd v tomto konaní konal aj s účastníkmi 3/ až 5/. Zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu je zrejmé, že ďalší účastníci - V., O. a F., označení v úvodnej časti rozhodnutia súdu 2/ až 4/, boli účastníkmi konania o vydanie územného rozhodnutia z 18.09.2013 a rozhodnutím stavebného úradu a následne rozhodnutím žalovaného správneho orgánu o povolení predmetnej stavby by mohli byť na svojich právach a oprávnených záujmoch priamo dotknutí (§§ 14 a nasl. správneho poriadku). Z

uvedeného plynie záver, že správny súd nepochybil, keď uvedeným účastníkom priznal postavenie osoby zúčastnenej na konaní ako osobe, ktorá nebola účastníkom administratívneho konania a ktorá by v zmysle § 41 ods. 2 písm. c/ SSP mohla byť priamo dotknutá na svojich právach alebo právom chránených záujmoch zrušením napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy. Správny súd však pochybil, keď s uvedenými účastníkmi konal bez toho, aby o priznaní ich postavenia osoby zúčastnenej na konaní, vydal uznesenie, ktorým by rozhodol o ich príbratí do konania s priznaním statusu osoby zúčastnenej na konaní v zmysle § 41 ods. 2 SSP. Pokiaľ sa správny súd v konaní aj dopustil uvedeného procesného pochybenia, toto pochybenie nemá za následok nezákonnosť napadnutého rozsudku.

82. Kasačný súd v danej súvislosti upriamuje pozornosť žalobcu na rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 103/2011, v zmysle ktorého je neúčelné a nehospodárne formálne zopakovanie konania, ak pre účastníka vo vzťahu ku skutkovej stránke veci nepredstavuje reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech a za takýchto okolností platí, že nie každé porušenie procesného predpisu má za následok porušenie práv účastníka konania.

83. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší súd námietky žalobcu uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú a právnu správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

84. Kasačný súd vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci a právnych záverov uvedených vyššie nevyhovet návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, keďže nemal preukázané dôvody pre priznanie odkladného účinku v zmysle § 447 ods.1 SSP.

85. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší v zmysle právnej úpravy ustanovenej v §§ 467 a nasl. SSP.

86. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.